

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V. M., s.r.o.**, so sídlom B., zastúpený *Mgr. F. P.*, advokátom so sídlom B., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky** so sídlom Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/2654-16754/2008/990447-r zo dňa 11.02.2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S 91/2008-55 zo dňa 18.11.2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S 91/2008-55 zo dňa 18. novembra 2008 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 23S 91/2008-55 zo dňa 18.11.2008 vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/2654-16754/2008/990447-r zo dňa 11.02.2008, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica I č. 651/230/56646/07/Ška zo dňa 10.10.2007, ktorým podľa § 15 ods. 14 zák. č. 511/1992 Z.z. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov žalobcovi nepriznal nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2005 v sume 1.891.355,-Sk a žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty určil vlastnú daňovú povinnosť v sume 8.645,-Sk, zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. z dôvodu, že žalobca podal žalobu oneskorene.

Po doručení žaloby krajský súd skúmal, či žaloba bola podaná v lehote podľa § 250b ods. 1 O.s.p., teda či bola podaná do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia žalovaného č. I/221/2654-16754/2008/990447-r zo dňa 11.02.2008 žalobcovi.

Zo správneho spisu žalovaného krajský súd zistil, že rozhodnutie č. I/221/2654-16754/2008/990447-r zo dňa 11.02.2008 bolo splnomocnenému zástupcovi žalobcu JUDr. M. R. doručené dňa 26.02.2008. Žaloba žalobcu bola doručená krajskému súdu dňa 15.05.2008. Kedy žalobca odovzdal žalobu na poštovú prepravu nie je možné zistiť, pretože na obálke nie je celý odtlačok poštovej pečiatky a chýba na nej práve dátum podania zásielky – žaloby na poštovú prepravu. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, krajský súd listom zo dňa 19.06.2008, ktorý prevzala manželka právneho zástupcu dňa 07.07.2008, vyzval žalobcu, aby súdu predložil doklad, z ktorého bude zrejmé kedy, ktorý deň žalobca podal žalobu na poštovú prepravu. Na uvedený list reagoval právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 11.07.2008, v ktorom uviedol, že žaloba bola podaná na poštovú prepravu dňa 28.04.2008, ale nedopatrením administratívy zásielka nebola podaná doporučené a preto nemôže súdu predložiť doklad preukazujúci kedy bola zásielka podaná na poštovú prepravu. Právny zástupca žalobcu ešte uviedol, že dátum podania vyplýva z podacej pečiatky doručovacej pošty.

Krajský súd vychádzajúc z uvedených skutočností dospel k záveru, že všetko nasvedčuje tomu, že žaloba bola podaná oneskorene. Je nepravdepodobné, že zásielka bola podaná, podľa tvrdenia právneho zástupcu žalobcu, na pošte dňa 28.04.2008, (pričom žalobca túto skutočnosť nevie žiadnym spôsobom preukázať), pretože žaloba bola krajskému súdu doručená až dňa 15.05.2008. Posledný deň lehoty na podanie žaloby uplynul žalobcovi dňa 28.04.2008. Právny zástupca žalobcu, ako osoba známa práva, si mala podľa názoru súdu, zabezpečiť dôkaz o podaní zásielky na poštovú prepravu. Takýto dôkaz by mu slúžil na preukázanie včasnosti podania žaloby, keďže sa jedná o procesnú lehotu a podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Právny zástupca žalobcu, ktorý je advokátom mal vedieť, že v prípade oneskorene podanej žaloby súd konanie zastaví.

Pretože nie je možné zistiť, kedy bola žaloba podaná na poštovú prepravu, súd vychádzajúc z uvedených skutočností a zákonných ustanovení konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil z dôvodu, že žalobca podal žalobu oneskorene.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

V odvolaní proti uzneseniu krajského súdu žalobca tvrdí, že žalobu na krajský súd podal v zákonom stanovenej dvojmesačnej lehote, a to dňa 28.04.2008, čo vyplýva i z podacej pečiatky na poštovej zásielke, ktorá bola doručená krajskému súdu v Banskej Bystrici, a zároveň uvádza, že nie ich zavinením je pečiatka pošty nečitateľná.

Žalobca poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžf 60/2008 zo dňa 22.08.2008, ktorým vo veci doručovania najvyšší súd zrušil

uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici o zastavení konania 23S 36/2008 a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Z uvedených dôvodov žiada, aby krajský súd prehodnotil uznesenie č.k. 23S 91/2008-55 zo dňa 18.11.2008 v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p., pretože bola dodržaná lehota na podanie žaloby, a aby uznesenie o zastavení konania v celom rozsahu zrušil.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu týkajúceho sa doručenia žaloby v zákonom stanovenej lehote uviedol, že sa nevie vyjadriť, nakoľko nedisponuje potrebným spisovým materiálom pre posúdenie predmetnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušiť.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť aj rozhodnutím o zastavení konania pre nedostatok procesnej podmienky, ak záver súdu o tejto otázke nie je správny a konanie v skutočnosti nedostatkom podmienky konania netrpí.

Skutočnosť, či žaloba bola podaná včas, nie je možné z doposiaľ vykonaného dokazovania zistiť, pretože zásielka bola podaná na poštovú prepravu bez potvrdenia o podaní poštovej zásielky na prepravu. Nepostačuje odvolávanie sa krajského súdu na to, že všetko nasvedčuje tomu, že žaloba bola podaná oneskorene a že je nepravdepodobné, že zásielka bola podaná na pošte dňa 28.04.2008. Podľa názoru senátu odvolacieho súdu bude potrebné vykonať ďalšie dokazovanie napr. vypočutím svedkov a až potom ustáliť, či bola žaloba podaná v zákonnej lehote podľa § 57 ods.3 O.s.p. v spojení s § 250b ods. 1 O.s.p.

Pokiaľ súd pri skúmaní procesných podmienok konania má pochybnosti o ich splnení, potom nemôže konanie pre tento nedostatok zastaviť, ale túto otázku musí riešiť pozitívne, teda vec musí prejednať. Opačným výkladom by bol porušený princíp zákazu denegatio iustitiae, spočívajúci v tom, že súd je povinný vykonávať súdnictvo. K odmietnutiu spravodlivosti dochádza, ak súd bez zákonného dôvodu rozhodne, že neposkytne právnu ochranu subjektu domáhajúcemu sa súdnej ochrany.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil z dôvodu, že vydaním napadnutého uznesenia a postupom súdu v danej veci sa žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 08.10.2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková